

8

**Jak dlouho bude školství
chudou prioritou**

POVINNÝ VÝTISK
Krajská knihovna
Karlovy Vary

VIII

**Náhrada škody
při ublížení na zdraví**

18

**Jiří Hromada,
předseda
Herecké asociace:**
Také herci potřebují
odbory

7

**Co řekli politici
o valorizaci důchodů**

12

**Jak dlouho bude Českem obcházet
strašidlo exekucí?**

14

**Co je třeba si ohlídat
v nové nájemní smlouvě**

VI

**Poměrná část dovolené
při změně zaměstnání**

20

**Voda je lidské právo,
nikoliv zdroj zisků**

24

**Orchestrální hudebníci v ČR
nemají na různých ustláno**

ZÁMĚR, NEBO NEPOCHOPENÍ?

Problémů s praktickým uplatňováním nového občanského zákoníku je víc, než si jeho příznivci i odpůrci vůbec představovali. Nový „občan“ také dělá velké vrásky odborům, komplikuje totiž zakládání jejich organizací. Jak se říká, ďábel je ukrytý v detailu a v našem případě zdánlivý detail vyvolal naprosto rozdílný přístup k výkladu tak banální věci, jakou je registrace nově vznikajících odborových organizací u rejstříkových soudů. Co soudce, to jiný názor. Otázka zní: Je formulace zákona tak nejasná, nebo není zájem, aby se nové odborové organizace zakládaly? Nebudme přehnaně podezíraví, protože stejný problém prožívají i zaměstnavatelé. Spokojme se zatím s tím, že nejen tato „maličkost“ se tvůrcům nového občanského zákoníku nepovedla, přestože tvrdili, že problémy nemohou nastat, protože „soud zná právo a bude ho umět v souvislostech správně vyložit a aplikovat“. A tak je v praxi aplikováno tak, že v případech oznamování změn, vzniku a zániku odborových organizací rejstříkové soudy zahajují soudní řízení, požadují po odborových organizacích soudní poplatky a splnění nepochopitelných formálních náležitostí. To vše je v naprostém rozporu s mezinárodní úmluvou o svobodě sdružování a ochraně práva odborově se organizovat. ČR uvedenou úmluvu ratifikovala a tím pádem má v rámci našeho ústavního pořádku přednost před zákony a dalšími právními předpisy. ČMKOS se brání, upozorňuje ministryni spravedlnosti, píše dopisy na kompetentní místa. Paradoxní je, že když při přípravě nového občanského zákoníku vznášeli odboroví právníci námítky, byli většinou odmítáni, aby nekomplikovali jeho zavedení jakožto předpisu „definitivně účtujícího s právní totalitou a nabízející cestu zcela svobodné individuální cesty jednotlivce za jeho štěstím a štěstím jeho rodiny“. Konečně odbory by měly být spokojeny, že nakonec nedošlo k tomu, že jejich organizace i organizace zaměstnavatelů nebyly přetvořeny v jakési spolky podřízené novým byrokratickým, časově i finančně velmi nákladným soudním procedurám.

JANA KAŠPAROVÁ,
šéfredaktorka

Jana Kašparová